λίνδρου τοποθετουμένου παραπλεύρως τῶν ἐκ βεργαλλίτης τοιούτων καὶ συμπιεζομένου ταὐτοχρόνως. Οἱ κύλινδροι μετὰ ταῦτα δέον νὰ μὴ παρουσιάζωσιν ἀπαρχὰς ρήξεως. 2) *Δοκιμαὶ φυσικαί.* Ἡ β. δέον νὰ ἔχῃ χρωματισμὸν ὑπόφαιον, νὰ ᾖ συμπαγὴς καὶ ἀπηλλαγμένη φυσαλίδων ἢ διογκώσεων, τὰ δὲ φύλλα ἐξ αὐτῆς ἀλληλεπιτιθέμενα ν' ἀποτελῶσι μᾶζαν συμπαγῆ. α) *Ἀντίστασις εἰς τὴν θερμότητα.* Ἐξ ἑκάστης μερίδος λαμβάνονται δύο δακτύλιοι διαμέτρων ἐσωτερικῶς μὲν 20 χιλ., ἐξωτερικῶς δὲ 40 χιλ. καὶ πάχους 12 χιλ. Ἕκαστος τούτων τοποθετεῖται ἐν θερμῷ ἐντὸς καταλλήλου δοκιμαστικῆς συσκευῆς, συσφιγγόμενος ὑπὸ ἐλατηρίου παρέχοντος ὁλικὴν πίεσιν 400 χ.γ.μ. Ἡ συσκευὴ ἔχουσα τὴν θερμοκρασίαν τοῦ περιβάλλοντος βυθίζεται ἐντὸς λουτροῦ ἐλαίου Kolza, ὄγκου τριῶν λιτρῶν καὶ τῆς αὐτῆς θερμοκρασίας, κρατεῖται δὲ κατακορύφως εἰς τρόπον, ὥστε σχισμὴ τις εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος αὐτῆς, δι' ἧς μέλλει νὰ διέλθῃ ἡ οὐσία κατὰ τὴν θέρμανσιν, ἐὰν ρεύσῃ, νὰ εὑρίσκεται ἐκτὸς τοῦ ἐλαίου καὶ εἰς ὕψος οὐχὶ μεγαλείτερον τῶν 3 χιλ. Τὸ ἔλαιον βαθμιαίως θερμαινόμενον λαμβάνει θερμοκρασίαν 260° ἐν διαστήματι 25'. Ἡ θερμοκρασία αὕτη διαιρεῖται ἐπὶ 40'. Εἶτα ἀφαιρεῖται ἡ συσκευή, ψύχεται ἐντὸς ὕδατος, ἀνοίγεται καὶ ἐξετάζεται ἡ β. ἥτις δέον νὰ μὴ ἔχῃ ἀλλοιωθῇ ἢ προσκολληθῇ ἐν τῇ συσκευῇ. Ἀναδιπλουμένη μετὰ ταῦτα ἐφ' ἅπαξ κατὰ τὴν διάμετρον, δέον ν' ἀνακτᾷ τὸ ἀρχικόν της σχῆμα. β) *Ἀντοχὴ εἰς τὸ ψῦχος.* Δύο δακτύλιοι ἴσοι, διαμέτρου 40 καὶ 30 χιλ., παραμένουσι ἐπὶ 15' ἐντὸς θερμοκρασίας 40°. Οὗτοι ἀναδιπλούμενοι μετὰ ταῦτα δέον νὰ μὴ παρουσιάζωσι σχισμάς. 3) *Χημικαὶ δοκιμαί.* α) *προσδιορισμοὶ τέφρας.* Λαμβάνονται δὶς δύο γραμμάρια ἐκ μιᾶς πλακὸς καὶ ἀπανθρακοῦνται εἰς θερμοκρασίαν 800°, ὥστε νὰ καταστῶσι λευκὴ κόνις. Ὁ μέσος ὅρος τῆς εἰς τέφραν περιεκτικότητος δέον νὰ ᾖ 56—59% τοῦ ὁλικοῦ βάρους. β) *Ἀντοχὴ εἰς ὑγρὸν σόδας.* Δύο κύλινδροι διαμέτρου 30 χιλ. μετρῶνται, ζυγίζονται καὶ βυθίζονται ἐντὸς ὑγροῦ μετὰ σόδας (γλυκερίνη οὐδετέρα, πυκνότητος 28°—40 κυβ. ἑκατ., ὕδωρ ἀπεσταγμένον 50 κυβ. ἑκατ., καυστικὴ σόδα οἱονπνεύματος 4 γραμ.) θερμαινομένου δι' ἐμβαπτίσεως τοῦ περιέχοντος αὐτὸ δοχείου ἐντὸς ζέοντος ὕδατος ἐπὶ δίωρον. Ἡ ὄψις τῶν κυλίνδρων δέον, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ, ἡ δὲ αὔξησις τοῦ βάρους αὐτῶν, νὰ μὴ ὑπερβῇ τὰ 1, 5‰ τοῦ ἀρχικοῦ βάρους. γ) *Ἀντοχὴ εἰς τὰ ὀρυκτέλαια.* Δύο κύλινδροι διαμέτρου 30 χιλ. ζυγίζονται καὶ βυθίζονται ἐντὸς ἐλαίου βαζελίνης θερμαινομένου ἐντὸς λουτροῦ ἀπεσταγμένου ὕδατος ἐπὶ δίωρον. Ἡ ὄψις τῶν κυλίνδρων δέον νὰ μὴ ἀλλοιωθῇ, ἡ δὲ αὔξησις τοῦ βάρους των νὰ μὴ ὑπερβῇ τὰ 3,6% τοῦ ἀρχικοῦ βάρους. *Ἀποτελέσματα δοκιμῶν.* Ἐὰν αἱ ἀνωτέρω δοκιμαὶ δὲν ἐκπληρωθῶσι, ἐκτελῶνται ἐπαναλαμβανόμεναι ἐπὶ διπλασίου ἀριθμοῦ δοκιμαστήρων. Ἐὰν καὶ αἱ νέαι αὗται δοκιμαὶ δὲν καταστῶσι ἱκανοποιητικαὶ ἡ μερὶς ἀπορρίπτεται. Α.Σ.

Βεργορῖτις ἡ *λίμνη τοῦ Ὀστρόβου* (παρὰ τοῖς ἀρχαίοις *Κέλλη*). Κεῖται ἐν τῇ Δ. Μακεδονίᾳ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Ἐορδαίας (Σαρὶ γκιόλ). Ἔχει μῆκ. 16 χλμ. καὶ πλ. 6—2 χλμ., περίμετρον 45 χλμ. καὶ βάθος ὕδ. 48 μ. Ἡ ἐπιφάνεια τῆς λίμνης εὑρίσκεται εἰς ὕψος 528 μ. καὶ περιορίζεται Α. μὲν ὑπὸ τοῦ Βερμίου ὄρους, Δ. δὲ καὶ ΒΔ. ὑπὸ τοῦ ὄρους Βόρα καὶ πρὸς Ν. ὑπὸ τῆς πεδιάδος τοῦ λεκανοπεδίου τῆς Ἐορδαίας. Δέχεται τὰ ὕδατα τοῦ Ἐορδαϊκοῦ ἢ Ποτάβα π. Μετὰ τῶν παρακειμένων λιμνῶν τοῦ Πετέρσκου καὶ τοῦ Ροῦδνικ συναποτελεῖ, συναρτήσει καὶ τῶν παρεντιθεμένων ὑψωμάτων, συγκρότημα ἰσχυρόν, ἔνθα, εἰς τὰ δημιουργούμενα οὕτω φυσικῶς στενά, εἶνε δυνατὸν νὰ ἐγκατασταθῇ ἄμυνα κατὰ πάσης ἀπὸ βορρᾶ ἐχθρικῆς προσβολῆς. Κατὰ μῆκος τῆς Α. καὶ τῆς Β.Δ. ἀκτῆς τῆς λίμνης βαίνει ἡ σιδηρ. γραμμὴ Θεσσαλονίκης— Μοναστηρίου. Τὸ χωρίον Ὄστροβον καὶ ὁ ὁμώνυμος σιδ. σταθμὸς κεῖνται παρὰ τῇ Β.Α. ὄχθῃ τῆς λίμνης, ἐνῷ ὁ σιδ. στ. Σόροβιτς κεῖται εἰς ἀπόστασιν $4^1/_2$ χλμ. ἀπὸ τοῦ Ν.Δ. ἄκρου αὐτῆς. Ἡ ἀμαξιτὸς Κοζάνης—Μοναστηρίου διέρχεται διὰ τοῦ εἰρημένου συγκροτήματος ὑψωμάτων Δ. τῆς λίμνης τοῦ Ὀστρόβου, ἐνῷ ἡ ἀμαξιτὸς Θεσσαλονίκης —Μοναστηρίου βαίνει Β. τῆς αὐτῆς λίμνης, ἀμφότεραι δὲ συναντῶνται παρὰ τὴν Μπάνιτσαν, Β. τῶν Στενῶν Κερλὶ Δερβέν. Περὶ τὸ εἰρημένον συγκρότημα ὑψωμάτων ἐγένοντο αἱ ἑξῆς μάχαι α) Εἰς τοὺς αὐχένας παρὰ τὸ Ὄστροβον αἱ III, IV καὶ VI ἑλληνικαὶ μεραρχίαι ἐνίκησαν τμήματα τοῦ 6ου τουρκικοῦ Σ. Σ. τῇ 4 Νοεμβρίου 1912. β) Παρὰ τὸ Γκορνίτσοβον ἡ VI ἑλλ. Μεραρχία καὶ τὸ 1ον Σ. Ἱππικοῦ ἐνίκησαν ὁμοίως τουρκικὰς δυνάμεις ἀντιτασσομένας εἰς τὴν προχώρησιν πρὸς Β. τῆς Ἑλληνικῆς Στρατιᾶς (6 Νοεμβρίου 1912). γ) Εἰς «Κιρλὶ Δερβὲν» τῇ 6 Νοεμβρίου 1912, ἡ IV Μεραρχία ὁμοίως ἀπώθησε πρὸς Β. τουρκικὰ τμήματα, κατέχοντα τὰ Στενά. δ) Περὶ τὴν Μπάνιτσαν τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1912 ἡ V λλ. Μεραρχία, προσβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ 6ου τουρκικοῦ Σ. Στρατοῦ ὑπὸ τὸν Τζαβὶτ πασᾶν ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ. ε) Παρὰ τὸ Σόροβιτς ἡ V ἑλληνικὴ Μεραρχία ἀφηνιασθεῖσα τὴν νύκτα τῆς 23—24 ὀκτωβρίου 1912 ὑπὸ τμήματος τοῦ 6ου τουρκικοῦ Σ. Στρατοῦ, μετὰ ἀγῶνα, ὑπεχώρησεν ἐν ἀταξίᾳ πρὸς Κοζάνην. ς) Εἰς Ναλμπάδκιοϊ ἡ V ἑλλ. Μεραρχία καὶ ἡ Ταξιαρχία ἱππικοῦ τῇ 16 ὀκτωβρίου 1912 ἐνίκησαν τουρκικὸν στρατόν, ὀργανώσαντα ἀμυντικῶς τὴν τοποθεσίαν καὶ ἐξηνάγκασαν αὐτὸν νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸς Β. ζ) Τῷ 1916 οἱ γάλλοι καὶ οἱ σέρβοι μετὰ τὴν αἱματηροτάτην περὶ τὴν κορυφὴν Καϊμακτσαλὰν (2526) τῆς ὀροσειρᾶς τοῦ Νίτζε μάχην πρὸς τοὺς βουλγάρους, καθ' ἣν αἱ ἐν συνόλῳ ἀπώλειαι ἐκατέρωθεν ἦσαν 40 000, ὑποχωρήσαντες πρὸς Ν.· τὸ περὶ τὴν Λ. Ὀστρόβου συγκρότημα ὑψωμάτων κατέλαβον πρὸς ἀναχαίτισιν τῶν βουλγάρων, προελαυνόντων. Εὔλογον ἄρα ἐκ τῆς ἱστορικῆς ταύτης ἐπιβεβαιώσεως ἐκ τῶν ἀποδώσῃ τις τὴν προσήκουσαν στρατιωτικὴν ἀξίαν καὶ χρησιμότητα εἰς τὸ συγκρότημα τῶν ὑψωμάτων περὶ τὰς εἰρηνέας λίμνας καὶ τὰ δημιουργούμενα δι' αὐτῶν στενά. Ν.Κ.Σ.

Βερεζίνας. Ποταμὸς τῆς Ρωσσίας. Σύρρους τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Δνειπέρου· ἔχει τὰς πηγάς του εἰς ἓν ἕλος τῆς περιφερείας τοῦ Borisov, τοῦ κυβερνείου Minsk· τὸ μῆκος του εἶναι 600 χιλ. Διαβρέχει τὰς πόλεις, Borisov καὶ Bobronisk, τὰ κυβερνεῖα τοῦ Minsk καὶ τοῦ Mogiler. Ἡ πλευστότης του εἶναι δύσκολος· ἓν σύστημα διωρύγων τὸν συνδέει μὲ τὴν Βαλτικήν. Εἶναι πρὸ πάντων περίφημος διὰ τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον ἔπαιξε τὸ 1812 κατὰ τὴν ὑποχώρησιν τῆς Μεγάλης Στρατιᾶς.

Κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον 1812, μετὰ ἡμερῶν τινων ἀνάπαυσιν εἰς Smolensk, ἡ Μεγάλη Στρατιὰ εἶχεν ἐπαναλάβει τὴν ὑποχωρητικήν της κίνησιν, ἀκολουθοῦσα τὴν ὁδὸν τῆς Orscha· ἀλλὰ προτοῦ φθάσει τὸν Βερεζίναν, ἡ γέφυρα τοῦ Borisov ἔπιπτεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἐχθροῦ, δεινὸν ἀνεπανόρθωτον, διότι ἦτο ἡ μόνη ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ νὰ διαβῇ τις τὸν ποταμόν, καὶ δύο ἡμέρας προηγουμένως, κατὰ διαταγὴν τοῦ Ναπολέοντος, οἱ γεφυροποιοὶ εἶχον καύσει τὴν γεφυροσκευὴν διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν αἱ ὁμοζυγίαι των πρὸς ζεῦξιν εἰς τὸ πυροβολικόν. Ἡ ἐχθρικὴ ἐμπροσθοφυλακὴ εἶχεν ἤδη διέλθει ἐπὶ τῆς ἀντίπερα ὄχθης καὶ ὁ γαλλικὸς στρατὸς ἠπειλεῖτο οὕτω νὰ κυκλωθῇ· ἀλλ' ἤδη τὸ σχέδιον τοῦ Αὐτοκράτορος εἶχε ματαιωθῇ. Καθ' ὃν χρόνον διέγραφε πρὸς Borisov μίαν ψευδῆ προσβολήν, προωισμένην νὰ σύρῃ τὰς κυρίας δυνάμεις τοῦ ναυάρχου Tchitchagoff, ὁ ὄγκος τοῦ στρατεύματος διαρρέει πρὸς Studjanka, ὅπου εὑρίσκεται τὸ στρατηγεῖον τοῦ στρατηγοῦ Oudinot, καὶ ὅπου οἱ στρατηγοὶ Eblé τοῦ πυροβολικοῦ, καὶ Chasseloup-Laubat τοῦ Μηχανικοῦ, ἐπιφορτισμένοι νὰ συσκεφθοῦν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν γεφυρῶν, ἔφθασαν τὴν 25 Νοεμβρίου, εἰς τὰς ᾱ ὥρας τῆς πρωΐας.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ στρατηγοῦ Eblé περιελάμβανε 400 γεφυροποιοὺς καὶ πυροβολητάς. Τὸ δεύτερον σῶμα ἠδύνατο νὰ χορηγήσῃ 450 σκαπανεῖς τοῦ Μηχανικοῦ καὶ τοὺς ἀξιωματικούς των· εἰς τούτους προσέθεσαν 4 λοχαγοὺς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Μηχανικοῦ. Τὸ ὑλικὸν δὲν ἀνταπεκρίνετο ἀτυχῶς εἰς τοὺς πόρους τούτους εἰς ἄνδρας. Ἡ γέφυρα, ὡς εἴπομεν ἤδη, εἶχε καεῖ εἰς Orscha· ἐν τούτοις εἶχον διατηρήσει τὰ κιβώτια ἐργαλείων γεφυροποιῶν καὶ ξυλουργῶν καὶ σιδηρουργῶν. Ὁ στρατηγὸς Eblé εἶχεν, ἐπὶ πλέον, τὴν πρόνοιαν νὰ διατάξῃ νὰ λάβωσι δι' ἕκαστον γεφυροποιόν, ἐν ἐργαλεῖον, 15 ἕως 20 μεγάλας περόνας καὶ μερικὰ ἅχματα, χρησιμοποιούμενα διὰ τὴν σύνδεσιν τῶν διαφόρων τεμαχίων μιᾶς γεφύρας. Διὰ νὰ προμηθευθῶσι τὰ ξύλα, ἔπρεπε νὰ κατεδαφίσωσιν οἰκίας, καὶ νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς τὰ ξύλα των, τόσον διὰ τὴν κατασκευὴν βαστάκων, ὅσον καὶ διὰ δοκίδας καὶ δίπλακας. Ἐσφυρηλάτησαν ἥλους, ἅχματα ἢ ἄγγιστρα· τέλος εἰργάσθησαν ἄνευ διακοπῆς καθ' ὅλην τὴν νύκτα.

Ὁ Αὐτοκράτωρ εἶχεν ἀποφασίσει ὅπως ριφθοῦν τρεῖς γέφυραι· ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐνδείας τῶν ὑλικῶν, ἔδέησε κατὰ συνέπειαν νὰ ἀρκεσθῶσι νὰ παρασκευάσωσι δύο διαβάσεις. Ἐνῷ οἱ γεφυροποιοὶ μόνοι ἦσαν ἐπιφορτισμένοι νὰ τοποθετήσωσι τὴν ἀριστερὰν γέφυραν, ἡ δεξιὰ γέφυρα, εἰς ἑκατοντάδα μέτρων ἀπὸ τῆς πρώτης, ἐγκατεστάθη ὑπὸ τῶν γεφυροποιῶν καὶ τῶν σκαπανέων συνηνωμένων. Τὰ στρατεύματα τοῦ Μηχανικοῦ, ἅμα τῇ ἀφίξει των, διετίθεντο νὰ κατασκευάζωσι βάστακας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ στρατηγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ Aubry—ἀνδρὸς ἀσυνήθους ἐνεργητικότητος—τοῦ ὑπασπιστοῦ του καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ.

Τὴν 26 Νοεμβρίου, τὴν πρωΐαν, οἱ βάστακες καὶ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ ὑλικοῦ ἦσαν ἕτοιμοι. Ὁ Ναπολέων ἔδωκε τὴν διαταγὴν νὰ ρίψουν τὰς γεφύρας ὑπὸ τὴν προστασίαν μικροῦ στρατεύματος ἱππέων, οἵτινες διέβησαν κολυμβῶντες, καὶ πεζῶν μεταφερθέντων ἐπὶ σχεδιῶν κατασκευασθεισῶν ἐν βίᾳ. Οἱ Ρῶσσοι, λίαν εὐτυχεῖς, δὲν ἔφερον οὐδεμίαν ἀντίδρασιν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν γεφυρῶν. Ἡ ἐδξιὰ γέφυρα, κατασκευασθεῖσα ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ τῆς Μεραρχίας Merle, ἀπετελειώθη δεξιῶς, μεθ' ὅλας τὰς δυσκολίας, τῇ βοηθείᾳ στρατιωτῶν ὅλων τῶν ὅπλων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἰδίως οἱ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ οἱ ναυτικοὶ τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ «οἵτινες, πλειότερον συνειθισμένοι νὰ κολυμβοῦν, ἐτοποθέτουν τὰ πέλματα βυθιζόμενοι· ὅλοι ἐν τούτοις, ἄνευ ἐξαιρέσεως, συνέδραμον εἰς τὸ ἔργον τοῦτο μετ' ἀφοσιώσεως. Οἱ σκαπανεῖς ἦσαν εἰδικῶς ἐπιφορτισμένοι νὰ τοποθετοῦν τοὺς βάστακας, ἐφ' ὅσον ἔφθανον ἐκ τῶν ξυλουργείων κατασκευῆς. Διὰ νὰ μὴ παρενοχλοῦν τοὺς εἰδικοὺς ἄνδρας, τὰ ἀποσπάσματα πεζικοῦ μετέβαινον διὰ νὰ ζητήσουν καὶ μεταφέρουν τοὺς φακέλλους, τοὺς βάστακας καὶ τοὺς κορμοὺς διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ καταστρώματος τῆς γεφύρας, διότι δὲν εἶχον ἀρκετὰς σανίδας· ὅλαι αἱ δίπλακες ἂς ἠδυνήθησαν νὰ εὕρουν, ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν κατασκευὴν πελμάτων, τοποθετουμένων ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν βαστάκων, ὅπως ἀποφεύγεται ἡ βύθισις τούτων ἐντὸς τῆς ἰλύος καὶ διατηρεῖται εἰς τὸ κατάστρωμα θέσις ὁριζοντία. Ἠδυνήθησαν νὰ δώσουν εἰς τὴν ὁδὸν πλάτος ἑνὸς πυροβόλου ἢ ἑνὸς βλητοφόρου. Τὰ τεμάχια καταδέσεως διὰ νὰ συγκρατοῦνται οἱ κορμοί, οἱ σχηματίζοντες τὸ κατάστρωμα, ἐστερεώθησαν εἰς τὰς κεφαλὰς τῶν βαστάκων διὰ σχοινίων ἔλξεως ἀμαξῶν, ἅτινα ἦσαν διαθέσιμα καὶ ἐκ δεσμῶν φλοιοῦ σημώδους εὑρεθέντων ἐπὶ τόπου».

Τὴν 1 ὥραν μ. Μ., ἡ δεξιὰ γέφυρα ἦτο ἀποτελειωμένη. Ἡ ἀποτελείωσις τῆς ἀριστερᾶς γεφύρας ἐπεβραδύνθη ὀλίγον ἐκ κακῆς ἐκτιμήσεως τοῦ πρὸς διάβασιν πλάτους, τοῦθ' ὅπερ ὑπεχρέωσε νὰ κατασκευασθῶσι, τὴν τελευταίαν στιγμήν, βάστακες συμπληρωματικοί. Τέλος τὰ στρατεύματα τοῦ στρατηγοῦ Oudinot ἠδυνήθησαν νὰ διέλθωσιν ἐπὶ τῆς δυτικῆς ὄχθης, ἀκολουθηθέντα ἀμέσως ὑπὸ τοῦ σώματος τοῦ Ney καὶ τῆς Φρουρᾶς. Ἦτο καιρός· ὁ Tchitchagoff, μανιώδης διότι ἐξηπατήθη, ἔσπευδε διὰ νὰ φράξῃ τὴν ὁδόν, μετὰ τῶν 32.000 μαχητῶν του, ἐναντίον τῶν ὁποίων 8.000 Γάλλοι ἦσαν μόνοι νὰ παλαίσωσι κατ' ἀρχάς. Ἀτυχῶς, ἡ Μεραρχία Partouneau, ἥτις ἐκάλυπτε τὸ στράτευμα ἐκ τοῦ μέρους τοῦ Borisov, ἠναγκάσθη νὰ καταθέσῃ τὰ ὅπλα, ἐπιτρέπουσα εἰς τὸν ἐχθρὸν νὰ τραπῇ πρὸς τὸ σημεῖον τῆς διαβάσεως.

Οὕτω ἀπειλούμενον ἐπὶ τῶν πλευρῶν καὶ τῶν νώτων του, τὸ ὑπόλοιπον τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ἔδει νὰ διαβῇ τὸν Βερεζίναν. Ἡ συσσώρευσις εἰς τὰς προσβάσεις τῶν γεφυρῶν ηὔξανεν ἀπὸ ὥρας εἰς